

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6401/2554

พนักงานอัยการคดีเยาวชน และครอบครัวจังหวัดนครศรีธรรมราชโจทก์ นายวันชัยหรือเพชร สังเวียงจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกับพวกไล่ตีและใช้มีดแทงผู้ตายก่อนที่จะมาตีและใช้มีดแทงทำร้ายผู้เสียหาย เป็นการทำร้ายใครก่อนหลังตามธรรมดา โดยจำเลยกับพวกมิได้มีเจตนาทำร้ายผู้เสียหายเพิ่มขึ้นจากเจตนาทำร้ายผู้ตายอีกคนหนึ่งภายหลัง การกระทำของจำเลยกับพวกจึงมีเจตนาในการกระทำความผิดเป็นอันเดียวกันเพียงแต่มีการกระทำหลายหนต่อบุคคลหลายคน การฆ่าผู้ตายและพยายามฆ่าผู้เสียหายจึงถือว่าเป็นความผิดกรรมเดียว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2546 เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยกับพวกร่วมกันพาอาวุธมีดปลายแหลม ตัวมีดยาวประมาณ 5.5 นิ้ว ติดตัวไปในซอยอิสลามพัฒนาซึ่งเป็นเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และจำเลยกับพวกใช้มีดดังกล่าวและไม้เป็นอาวุธแทงและตีนายอนันต์ และนายพรธาดาตามร่างกายหลายแห่งโดยเจตนาฆ่าเป็นเหตุนายอนันต์ถึงแก่ความตายและนายพรธาดาได้รับอันตรายสาหัส ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 80, 83, 91, 288, 371 ธิบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288, 80, 371 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น จำคุก 7 ปี 6 เดือน ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก 5 ปี และฐานร่วมกันพาอาวุธมีดไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 50 บาท รวมจำคุก 12 ปี 6 เดือน และปรับ 50 บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีและรายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว เห็นว่าการกระทำของจำเลยเกินกว่าวุฒิภาวะของเยาวชนที่มีความประพฤติดีทั่วไปจะพึงกระทำ การที่จำเลยกับพวกหลายคนรวมแทงและตีผู้ตายมีบาดแผลมากกว่า 20 แผล และทำร้ายผู้เสียหายจนได้รับอันตรายสาหัส ต้องรับการรักษาพยาบาลนานหลายเดือนจึงจะหายเป็นปกตินับว่าเป็นการกระทำที่อุกอาจไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง และเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง จึงไม่สมควรใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนกับจำเลย ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ธิบของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณาแก้เป็นว่า ความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดมาตราส่วนโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 แล้วคงจำคุก 7 ปี 6 เดือน ยกฟ้องโจทก์ข้อหาพาอาวุธมีด นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น

รับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยกับพวกหลายคนร่วมกันใช้ไม้ตีและใช้มีดปลายแหลม ตั้วมีดยาว 5.5 นิ้ว แทงนายอนันต์ ผู้ตาย ตามร่างกายหลายแห่งเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย และร่วมกันใช้ไม้ตีและใช้มีดแทงนายพรรษาหรือบ่าวผู้เสียหาย ที่ลั่นปี่ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส ตามสำเนารายงานการชันสูตรพลิกศพและสำเนาผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ.1 และ จ.2 อันเป็นความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสอง คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า จำเลยกับพวกแยกแยะกระทำต่อผู้ตายและผู้เสียหายโดยผู้ตายถูกจำเลยกับพวกกลุ่มแทงจนถึงแก่ความตายในซอยอิสลามพัฒนาและมีพวกของจำเลยที่เหลืรอผู้เสียหายที่ปากซอยอิสลามพัฒนาแล้วร่วมกันตีและแทงผู้เสียหาย การกระทำของจำเลยกับพวกจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า จากพยานโจทก์ได้ความว่าขณะผู้เสียหายโทรศัพท์ที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะเห็นวัยรุ่นประมาณ 8 คนขับรถจักรยานยนต์ 3 คัน ผ่านมา เมื่อผู้ตาย ผู้เสียหาย และเด็กหญิงมัลลิกาหรือจำ พวกกันเดินกลับไปใต้เล็กน้อย วัยรุ่นกลุ่มดังกล่าว ซึ่งมีจำเลยเป็นคนขับรถจักรยานยนต์รวมอยู่ด้วย ขับรถจักรยานยนต์มาปาดหน้าและล้อมผู้เสียหายกับพวกไว้ พวกของจำเลยลงจากรถจักรยานยนต์มาใช้ไม้ตีและใช้มีดแทงผู้ตายผู้ตายวิ่งหนีไปที่ถนนรามราชท้ายน้ำ จำเลยขับรถจักรยานพาพวกตามไป ผู้เสียหายกับเด็กหญิงมัลลิกาตามไปช่วยผู้ตาย ผู้ตายหนีเข้าซอยอิสลามพัฒนาจำเลยกับพวกตามไปตี กระทั่ง และแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย ขณะนั้นมีวัยรุ่น 2 ถึง 3 คน รออยู่ที่ปากซอยอิสลามพัฒนาได้รุมชกต่อยผู้เสียหายหลังจากนั้นวัยรุ่นที่รุมทำร้ายผู้ตายมารุมทำร้ายผู้เสียหายและมีนายเสกสรรค์ ใช้มีดแทงผู้เสียหาย พฤติการณ์จากพยานโจทก์ดังกล่าวแสดงว่า เมื่อจำเลยกับพวกมาพบผู้เสียหายกับผู้ตายโทรศัพท์จึงเข้ามารุมทำร้ายผู้ตายและผู้เสียหายในทันทีทันใดในเวลาต่อเนื่องกัน โดยมีเจตนามุ่งประสงค์ต้องการฆ่า ผู้ตายและผู้เสียหายให้ถึงแก่ความตายในคราวเดียวกัน ข้อเท็จจริงจึงเพียงได้ความว่า จำเลยกับพวกไล่ตีและใช้มีดแทงผู้ตายก่อนที่จะมาตีและใช้มีดแทงทำร้ายผู้เสียหายแต่การกระทำความผิดดังกล่าวก็เป็นการทำร้ายใครก่อนหลังตามธรรมดาโดยไม่ปรากฏว่าจำเลยกับพวกจะได้มีเจตนาทำร้ายเฉพาะผู้เสียหายเพิ่มขึ้นจากเจตนาทำร้ายผู้ตายอีกคนหนึ่งภายหลัง การกระทำของจำเลยกับพวกจึงมีเจตนาในการกระทำความผิดเป็นอันเดียวกัน เพียงแต่มีการกระทำหลายหนต่อบุคคลหลายคน การฆ่าผู้ตายและพยายามฆ่าผู้เสียหายจึงถือว่าเป็นความผิดกรรมเดียว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วิชา มั่นสกุล · นพวรรณ อินทรมพรรษ์ · ไสว จันทะศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6401/2554>